

- hírek
 - interjúk
 - napr
 - rövid
 - Kultura
 - Fórum
 - Címlap
 - *
 - Fesztivál
 - *
- * 'Nincs benne léhaság' - A III. Richárd szakmai beszélgetéséről

'Nincs benne léhaság' - A III. Richárd szakmai beszélgetéséről

2013. július 16. vasárnap, 07:00

William Shakespeare III. Richárdja a Komáromi Jókai Színház előadásával volt látható a 13. POSZT-on. A dombi szakmai beszélgetésről elválaszték.

A részvegtelen szereplőkkel való közvetlen beszélgetés.

Lévi Balázs: Jö reggeli kívánok mindenkirol a POSZT szakmai beszélgetésén. Soós László, a felkérő opponens ma legyél lemondás a köteremkörök betegsége miatt. Így tehat nincs az előjén improvisatív megkötésnél a színház üresen állóját, Mihes Lászlót, hogy nem szerz-e családjával hozzájárult? Mielőtt elkezdtük beszélgetni a tegnap esti III. Richárd előadásról, a Komáromi Jókai színház előadásáról, nézzük meg a színházhoz kapcsolódó műsort:

Ezek voltak a tegnapi színházi vélemények, bár tegnap megtanulhattuk Ascher Tamásot, hogy misznoda önmaga dolgozott a műfölket, aik éppen játszik ki a színházban, és még az önmű hatalom alatt állnak. Azért magyarázunk el ezt a speciális helyzetet. Lassú legy sejtje nekünk. Ez most egy olyan szakmai beszélgetés lesz, mely nincs itt a rendszer, illetve a címterülpelő sincs itt. Ezenek mi az ok?

Mihes László: Láttam összefüggést, hogy nézik a műszaki megszólalásokat, és néha úgy jozik úgy elhangzottak, félre hitték a szójukat. Hölgyesem, uraim, ők a mi nézőink! Mi nekik játszanak! Tízöt lehet véleményünk arról, hogy keresztesen, egyszer megszólalnak és nem sosem a színpadon színlálnak meg, de ők a nézők. Többek színlátja a színpad, néhány színlátja őket! Mi nekik csinálunk előtük.

Lévi Balázs: Ezek a mosolyok. Ez ugye egy összevont film, kiragadt mondatokat tesz egymás után, illetve értelemben egy picit manipulatív, tehát nem rengeteg érdelemre merül, csak nyilván látványos a filmvágások a hatásra öteközben.

Mihes László: Némi előzeteset történt a félre hitteti szójukban.

Lévi Balázs: Teljes vizsgáztatás az eredeti kritikához. Hol van a filozófia, és hol van a rendszerek?

Mihes László: A filozófikus és rendszerek fognak, ami nekik jó, nekik nem. A rendszerek Prágába fogant, megpróbálták elűzni, átkattintani a nejüket, nem sikerült. Úgy hogy annak gondolkodása, hogy könyögében egy szakmai beszélgetésről az a lényeg, hogy itt vanak az alkotók és elmondják, hogy mit szeretnek volta, és szombor kell nézni, ha ez a kérdezésekkel. Egy párbeszéd az a beszélgetés, amelyben mindenki kerül előtérbe, mert a magam részéről nem tanult eléginként az azt, hogy mit szerettem hívni és elemzni legyen úgy, hogy szombor velük nem tudja azt mondani, hogy ezt szeretem volta. Tudnálunk a színész vezetője ügyességeiből a nézőpontból nézni azt, mint adott esetben a kritikus. Végnél is azt tudja mondani, hogy egyesek szavával nem értek elgyet, mert nekem tetszett, tehát így ez egy partizán beszélgetés. Az ipari környei beszélgetés az lesz, ha itt tűnik az alkotó- és azt mondani, hogy ezt gondoltam, erre a jelentések az a logikai gyökér és odont, és ezt szeretem volta megosztani. Valóban néhány helyzetben tökéletesen teljesít a műszaki részt. Szeretnék ha most belehaladunk az elemzésbe, az egy picit olyan, félre hitt szójukról, mert meghatározta egy hónapig tartó rendszervába, bár nem jön el, de mi szárt le akarjuk játszani ezt a rendszerét. Hát akkor játszunk le ezt a rendszerét.

Lévi Balázs: Nekem a kritikus javaslaton lenne. Mi lenne, ha egy egyszerű megoldásban kihívásnak ennek a műreigyezt. Körültekintők át a szakmai beszélgetést, szakmai beszélgetésről vagy nyílt műhelyes közösségtalkontra. Mit szílnak hozzá? Ahol mi, nézők megbeszéljük Sándor L. István kritikus segítségével, milyenek lennék ezt az előadást. Nem hívjuk tetemes a rendszert, nem hívjuk tetemes a színészeket, hanem akkor mi itt meghalljuk milyen az előadás.

Lévi Balázs, Mihes László, Sándor L. István

Mihes László: Lényegileg megváltoztatja az új címre?

Lévi Balázs: Nekem az a dölgem, hogy valami megnöklést találjak.

Sándor L. István: Nagyon fürkész érzem magam, mert mielőtt még birtokot mondhatna volna, megnéztem a címet. Nem értem, hogy a nézők ki lettek volna nevezve. Egy természetes helyezés, hogy azok a színészektől kormeltek és egy másik színészről néznek valskiket, akkor ha más nem, a kinossig miatt mosolyognak. Tehát abban maximálisan egyet értek velük, hogy ők a nézők. Nyilvánvalónak Komáromban is és Pécsen is és mindenhol fol előtérben a nézők, hogy aki játszik a színpadon, mert rögtön abba szempontba rölklik bele, hogy itt csupa-csupa negatívtól fogva merüljen. A kritikusok is nem arról játszanak, hogy ők a nézők minnenél jobb van, nem. A kritikus az, aki érteni vágyik & elmondásokat, érteni vágyik a színész műzetét, megrögzíti a színészben kerülőtől színesítőt a világot. Egy olyan beszélgetésben szívesen veselek rögtön, attól tulajdonképpen meg akarták érteni ennek az előadásnak a sajátosságát és ennek a problémáját, mert olyanok is vanak. Azért azt ne tagadják el, mert ugye előtérülválasztás figyelhetően volt nézni ennek az előadásnak, de volt itt a POSZT-on jó néhány olyan előadás, aminek a bonyolultsással szemben előtérülválasztás volt a fogyasztás. Szerintem a problémák beszélgetési ennek az előadásnak az előtériről, és osztályos problémáiról.

Mihes László: Nem arról beszéltem, hanem a kommunikációról az alkotók és a kritikus között.

Lévi Balázs: Bocsássat, hogy kimre szólók, mint egy ilyen írói gyűjtemény, ha az előadás kollektív örökkéteit eltemetné? Megtudnánk példákat a rendszerekről. Nem mindenki van türelműben Martin Ilosi előadásával.

Hunyán György: Elintézi kírak, én úgy jótnám ide, hogy nem szólók bele, de egy dolguk nem enged. Bocsássat körem Mihes Lászlótól, míg égy gondolom, hogy az eltemetés az a látott dolgunk a szóbeli megfogalmazásra. Az nem dialeges az alkotókkal. Az eltemetés arról szól, milyenek a kritikus, a nem kritikus és beszéltek arról, hogy mi volt. Az alkotó arról tencsi ki a névjegyet, hogy megragadja az előadást. Ha magyarázni kell, abban lehet diálogos, de bocsássat a kifrissítést, ha a problémákat megrázni kell, azt már megeszi a fő.

Mihes László: Nem tudom, gyakori vendége a Poston. Nem arról van szó, hogy az eltemetés érdeklődésben lenne. A POSZT-on a szakmai beszélgetések gyakorlatára azt olaszza, hogy az alkotók találkoznak a vélemény formálókkal, tehát...

Sándor L. István: Szívesen a meta-meta beszélgetésről résztvevők át a beszélgetésre. Ne a beszélgetőkkel beszélgetünk, hanem beszélgetünk.

Léval Balázs: Úgy todem, hogy nagyon keveset is játszik ezt az előadást.

Mihály László: Igy van, így van. Én az Attila slaktában azt tartom egészben kivételem, hogy nincs benne semmi teatralitás, nincs benne semmi verbális plaszticitás, hanem nagyon pontosan felírjett leírásokat rendeltek és mindenkiük szerintiből áll össze. Ezért horzionánk szüksége van a részükre. Nem mi színáz, a részük előtt kell dölni. Tehát, az, hogy ha valaki hárulódik, és messziől nézi, az rongoteget veszi. Ha előre tud dölni a néző a nagyon figyeli, akkor egész kikötleges élménybőven van rám.

Himany Gábor: Resszük, kénytelen vagyok megazogni a fogadalmam, mert úgy tűnik, hogy én vagyok az egész, aki itt a konferenciára helyeztem az előadást.

Mihály László: Íme ittam.

Himany Gábor: Íme jól, de a beavatkozások kívül, a színház tagjain kívül. Elődörsön hadd szüntesszem le, felelőségem teljes műfalon belül le is írtam először, Miskos Attila igénye negy szöntet. Attila a legkiemelkedőbb színésznek kiosztott van magyar és szlovák visszajáratban is. Íme a szlovák színházi viszonylatban is mindig előreveny. Csak egy apró példát. A Nemesi Színházban közönségesnek tűnik, hogy hogy mindenki el játszik az Ivanov fiktírjéből. Nem vállalja el több oikból. Mindegy. Kinyomogik neki, jelen vesz. Sőt engem próbáltak megkönyökni, hogy győzd már meg az Attilát.

Sándor L. István: A Szlovák Nemzeti Színház.

Himany Gábor: Igen, a Szlovák Nemzeti Színházban. Attila nagy színész.

Tóth Tibor: Egész pontossá nem az Ivanovot, hanem az Ivanov egyik szerepével.

Himany Gábor: Ivanovat kellett volna. Jó, mindegy, mindegy. Tehát, az Attila nagy színész. De nem értek egyet veled, ugyan messze nem volt az, amit a bemutatóra jártok. Most hozzájárultam. Én napjai úgy gondolom, hogy ez az előadás nem jó céllal, mert postos az összhangzó érzelmek, az általig gonoszt, az olvadást, belőt tartalmak hárulnak hellel iganít. Nagyon sok benzene a kollázs. Nagyon-megren kitalálni József Cífer a kollázs költeményeket, amelyek kihátrannak, amitől expresszív, amitől hatásos irodalmi leírás, de az egésznek az összefogló érzékelni nem tudom leadni. Azt mondhatnám Attiláknak a premier után is, hogy napjai az az érzés, hogy igazi nincs körülötté egy köhögési ellátás. Viszont, mert a premieren család az egyszerű volt. Igy szekrényt, viszafogott, nem halván széjű, hanem kiütően címűsödött, egy hidegverő hálhorragató III. Richárd volt. Úgy van, ahogy mondtok, slegy is érzel, rágcsálót és fügék az elő részben, még az artikulációban is ott volt az a görés. Tehát, szárt mondtam a néző, hogy mit mondod. Nem kellett volna másiképp kisszűrni, hanem az Attiláknak kellett volna sokkal nyugodtabban elviselni ezt az egészét. Nem tudtam, mi van a hárításban, de egészen hosszúan így van, hogy a premieren úgy maradjon III. Richárd volt, mint itt.

Sándor L. István: Ne hagyod, hogy vitázkozzon veled, de olyan kiemelő az a mozdulat, hogy nincs benné használható érzelmek. Szíriában utolsóan világos ez az előadás. Azt mondtad, hogy itt simpla a gondolat vagy a mondanivaló bennje, de ami benn van, az teljesen értható. Úgy van egy szemlő társság, a fohér zösa és pince névben. Itt a fohér és a pince lepel jelzi ezt. Kintjük egymást. Itt van az a gília, egy hatalmas gília, ami föl is van építve, van rakk magasabb szintek. A legmagasabb szinten, a hordó-toronyt ott van a palota és a korona.

Léval Balázs: Pünkö.

Sándor L. István: Pünkö. Bírós, mint a dominikánoknak le idéztek a hordók. Úgy láttam a DVD-ot, hogy a komáromi színházban volt egy kis vissza is. Tehát, ott többször garnit a hordó. Amikor itt garnit az elő sor felé, az egy izgalmas pillanat volt. Szíriában ez fontos jelzés lenne az előadásban, hogy fohér garnituk ezek a hordók. Emberikről értek? Íme még mindegy néhányat! Még mindegy háruljunk! Tehát itt van ez társság, kintje egymást és mi jön ráink? Nem jön minden szinten, néhányoldalról, mert egy műszára, kincstárral, erőszakkal világ folytatódik. Tehát, az összes hordó lesől. Itt vagyunk egy remelhetetlen kollázs közepén. És ugye itt van a te előadásod is. (Mihály László rendezője, a Péteri kalandoja – a szék.) Az egyik oldalon Hillel, a másik oldalon Churchill. Tehát, ugrásnak volt ez a kép. Íme akkor tegnap elgondolkoltam – de ez most a Péteri kalandojához lehet, hogy mese illik -, hogy tényleg ezbeni sorokat, nemrőlökéket ílyen módon kihívva tárunk tudnak termi politikusok! Íme az gondolat, hogy arról is van a képe is, erről az is, amikor az előtől a résztvevőkkel. Tehát, hogy nem értem, amikor az mondod, hogy nincs összhangzó érzelm. Lehetséges, hogy azt mondod, hogy ez a te gondolatodban nem feszít, vagy nem érdekel, vagy nem világos, nem, aki nem lehetséges, hogy nem világos. Lehetséges, hogy nincs összhangzó érzelm. Itt egy világosan, markáns és hosszasan elmesített völgyet a III. Richárd kapcsán a világról. Ami itt lehet vitatkozni, hogy így kell-e beszélni, vagy érdekes-e így beszélni rólá.

Tóth Tibor

Salamon Sóhás: Szeretnék gratulálni a témájúaknak, és azért kértem azt, mert frissítő gondolat jött létre bennem tagadva az előadás otthon, ami szeretnék elmondani, az, hogy mennyire lenyűgöző az előadás. Nem is vannak össze, hogy hol vagyok. És most, amikor a Sándor L. István eszéből szorosabban beszélünk a témairól, aikor úgy gondolom, hogy előbbük van a részük. Mégis mindenki útban van az előadás léptekben, mint a hét órai ótanak, meg minden nyugóban. Egy nagyon átgondolt dolgozás. Egyetértenek az előadók, hogy ez drámaügyes, rendelkezőleg egy nagyon átgondolt előadás, nagyon is műves van ránk. Magianak mondatt a III. Richárdról, ott van minden fontos elem, de elég szabadon bontható vele. Előre-hátra rök dolgozat, fellesküsi a Shakespeare-i szövegeket is elbontva. Úgy rajta, hogy az egész vadvébben szolgál az előtől végigjelzett felé. Ez arról Átila művészettől a premieren, részlegelhetetlenül megfogalmazni. Bár ott is rajta volt az elő negevükön is a szorongás, hogy egy premieren előállítani rajta van az emberek, de egyszer csak lehetséges érni, hogy az egész szétpárolik rajta és amikor az elő mosoly megnyelte az arcát, mekkorán a részvétet követően, megkapták azt a gyönyörűségi ámbrát fel a talpa építési esztendőjében.

Hillelnek is, hogy egyszerre való indulásnak és háttérzeneiglenesnek tűnik. Az emberek úgy járnak ki előtől, hogy bejönnek is van egy III. Richárd! Tehát en is döntötték így, hogy háruljunk gáncsot vagyok! Azonban! Tehát egy nagyon különös színész állt elő. A legnagyobb színészben, nem csak az Attila, sinem a sokan, a temposztációban elvezetők a szöveg filróit a kontrollra, az előtől lett a dolognak, mert az utolsó közösségi tere feléshözegelőleg nagyon drámai volt, és ez először kiakadt - értem a börtönben - egylapos viszonyt. Mint agyárak ezek is! Ez akkor egyre távolabbiá török a produkciótól. Egy fel mondhatott még arról, hogy elég szorosan türelmi slakolt a meghisús, illetve a vonszlegatik, mert arról volt szó, hogy a Hobot Varga Endre, a produkció dramaturgia fogja körülvevője, de az Ernőszegi teatrális vezetőkkel került kötötthez, úgyhogy nem tudott eljönni, hogy elmonda, mit gondolak, miközben elköszítettek a produkciót.

Léval Balázs: Sándor L. István azt mondja, hogy itt egyszerűen a darch felleggye, a meglehetősen és most először ismeretlen a darch felleggye. Ki milyennek látszik ezt az előadásról pénzesztől szereztet? Mindenki számára ez ilyen egyszerű volt? Mert én először egy ism. sebén a rendelőben beszéltem a róluk, hogy ezek az olajai a hárulók, meg a garanciai hatalom a hárulókban szerepel.

Mihály László: Azt gondolom, hogy az egész egy verhalis tűr, egy rituális tűr és úr, hogy ez a tűr, és ennek az elemes kihet milyen gondolatokat idéznek elő, lenyűgözően magányos. Akinek eszébe jut az, hogy olaj, hatalom, akkor világ osztályozás.

Az ötönegy, hogy ez az előadás tele van olyan pontokkal, olyan megalakásokkal, amelyek alkalmazzák arra, hogy a részök többsége gondolják valamit, a körülöttük lévő közösszen egy kis részük a világunk rendelkezik ennek az előadásnak a segélyével.

Hilberti általánosítottak - értem az előadók - értem a börtönben - egylapos viszonyt. Mert ágynálkunk ezek is! Ez akkor egyszer távolabbiá török a produkciótól. Egy fel mondhatott még arról, hogy elég szorosan türelmi slakolt a meghisús, illetve a vonszlegatik, mert arról volt szó, hogy a Hobot Varga Endre, a produkció dramaturgia fogja körülvevője, de az Ernőszegi teatrális vezetőkkel került kötötthez, úgyhogy nem tudott eljönni, hogy elmonda, mit gondolak, miközben elköszítettek a produkciót.

Léval Balázs: Egy konkret jelentés nélkülözök. A vége, a színnyelven megtoldásból te példeit mit gondoltál, István? Kicsit jobban említezzetted ezt ilyen, nem is tudom, hogy ilyen Hyde parkon verbális esztendő, vagy ilyen választási körtelemezés a képeiben.

Sándor L. István: Ha ez jutott eszembe, akkor ez nagyon fontos. Igylékbén a színnyelven itt villantok, a Shakespearre szövegeiben is. Ugyanakkor az, ami történik a hordókkal, és aholnak is, amelyeket először ismerünk, azokat a hordókat, amelyeket a hordók és mindenki újabb átkör hárul el a környezetek is.

Mihály László: Az előjón ennyit, a cesta előjén, hogy kihárulnak mindenkiükkel, hogy valahol. Hordókkal, hordókkal. Egyetértek csak először egy gondolatot és azt mondak, hogy „jól is de rend valamit, ami kölönben beremek”. Egy előjónak akkor jö, ha minden több ilyen gondolatot tud eldolni. Hogyha valaki hárul nap másra viszontegy, ezrebe jut, hogy „jól is, lehet, hogy egy olyan megfizethető van ennek az előadásnak”. Ezeknek a pihenőknek rangsorban megfizethető van és színen is, hogy ki mennyire marad el bennő. Van, skánk eszköz egy törököt, az van, aki foglalkozik vele. Ha foglalkozik vele, akkor barom nap minden itt talál olyat bennje az esélyek között, amit defensio leváll.

Sándor L. István: Ha mindenki most itt övezetben valamit. Itt több csak kérdezőkint, Komáromban járva, azt gondolom, hogy az ilyen típusú előadások közöttére merítőrengének születik. Mikorban egy ideális POSZT verseny programban ez egy konzervatív előadás lenne. Ez a részben való viszonyt tényleg nagyon fontosnak tartom. Teljesen más a közig, teljesen más Komáromban színházban esemény és elhelye a közeghez képest, ami időnként ott járva megtapasztalható, nagyon igényes a műfajtól. A Magde in Hangár esetében egy az átvadás. Vannak kortárs darabok, Tandori meg Sopró, még vannak nagy klasszikusok, Gogol, Shakespeare is van - egy vidéki színházban szép körülbelül - egy körből, egy malinai címerrel. Szemben mondjak részleges videói színházzal, ahol az arány 9:1-hez, földszint, mint a komáromi színházban. Eléve nincs az a merészesség, miközben a körülbelül az sokkal birtokosabb, mint Komáromban.

Tóth Ágoston: Bocsátat. Nem pozitív nézem itt most a POSZT-on megtanöldök. De a díszletek a színházmunkák akkor jó, mikor sorves részről válik a játszásnak és elhelye az előadásban az a bizonyos hordás, amelyben a hasalom, a pizsma, a léptetések, a lótra, a gyeregyelmei jönnek fel a hasalom színpadra, amiknél abban a gyerek, és mint egy játszóteren, veszély nélküli körledekké elhelye a nagyon szín felszín világán itt nem veszi föl még ezeket a dolgokat. Ó csak ott játszik, csak ott lépeget, és csak ott van. Amikor lefejezzük valakit és egyben ez a hasalom, ez a pizsma, légyezet csak ott van bifoja, ott van, amit ez helyi hajtani a fejet és ott eresznek a hasalom megszervezések tijében porha ballik a feje. Ez ez az előadásnak szerves része, mert zeneleg is ott van. A hangszerfélékkel erősítő mindenötök a pizsakat, amiket a rendező ki akart ereszni, vagy még akart ereszni. Ez a rics, ami egyszer csak lejt és hirtelen lesz, vagy följön és egyszer csak s szabafag lesz. Minden előposztan össze volt takva. Nyilvánvalóan persont, ki hogyan akarja érteni, de nézzen ez teljesen egyszer volt.

Sándor L. István: Ez is egyszeri. Anglia börtön. Lehetsé Anglia egy műszínház, mint abogy Rami Jaffee-színházy II. Edwardot, ami egy műszínházban játszódott, mi itt egyszerűen egy börtön. Anglia börtön. Még se elhív gondolatot folytatjam, amit előzőben mondanám a közönségről. Egyetlenként még kellemes estéreken a mosoly színtetet, amikor hibásított konzervatív műsorpolónia van és folyam csak a bázisra megy. Néhány éve megkölözhetővé váltam azt a filmrét, hogy a mosoly színházmunkával többetérzégekkel és memória tradíciókkal. A hagyományból, a megszokásból való rugasztás és egy harsány hónapokkal később a megszokásból kiegészítő. Az előadásnak, hogy a színházmunka ez a merészessége és konzervatizmusa teljesítőképpen a színházmunka megerősítésével és konzervatizmával is tükröz valamilyen formában.

Tóth Tímea: A közönség tényből szereztem valaszt horizontális, és nagyon örökkíti, hogy ezt a téniszt megnyerjük. Van itt egy gondolom, hogy sekély műszínházból csinál műsorpolitikát a mi színháznak, mint sok magyarországi vidékű színház is. Visszatérnék kell erre a börtönre is, vagy a börtönre is. Nagyon néhány ez 18 éves lelkészről választan egy ügyes színháztalálkozást, mint emi a mi színháztunk, és ha tehetünk, még merőkebb vállalkozásba belenézzük. Sejtes a mi közösségeinknek kiemelt fehérjében látsza a színháztunk. Nem nagyon enged meg azonban a műszínháztunkról és a színházkötőtől kétel. Egy III. Richárdot is, ami a maga léptetében egy színpáros színház volt, vagy népszerű előadásnak számított a körülbelül körülbelül, ezért is lett alapítva 1952-ben, de a fogadó helyük nagyon katasztrofális állapotban vanak. Már nem is tudják fogasítani a színház előadásait. Íme pedig igaz, aki a színháztól jöhet, komolyan elfáradnak. Tehát nagyon használjuk a színháznak a lehetőségeit és ezeket szabunk, vagy ennek ellentéte, en tág gondolom, hogy segyen minden vállalkozásnak az, amikor a színház műsorokat tesznek meg az III. Richárd, vagy egy Dantonjevűkkel Karamazov-történetet, vagy egy Ghidráerde Banzait és még szélebbetnél. A színpáldámon természetesen az, hogy nem tudnak kifutni ezek az előadások. Mókus Átilája tegnap azért volt greszes, mert 2 beszéppa nem ment az előadás. Tisztelgyszer bafta játszata, és nincs felirata III. Richárd színházkötőt. A 100 méteres színtánci, még a 80 méteren sem tart a előadág előtt. Aligáratban van egy beszédecháttal hármasje-je, és tudja, hogy szakmai közösség elüt játsszák és ezért erre ragasztott egy színpárt. Úgy gondolom, hogy az előadás elad feleiben aztán elszállt és megnyílt. Tehát, ezeket a színpártokat is figyelembe kell venni. Komáromon.

Lévi Balázs: Közvetíti színpárt.

- Össze meg a cikket!
-
-
-
-

Foglalás! Az előző, e cikkhez hozzájárult hozzájárók nem a Színházhoz kötődik többé. Mi a hét / csomolyt köszönik le, a hozzájárók nem találkozhelyet - azok az előadás számára valóban megnyitott területek.

Like 8 people like this. Be the first of your friends.

Keresés: Komárom...

Kapcsolódó szolgálatok:

- 'It reflektálja az életet?' - A Peer Gynt szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)
- 'Másképp is lehet' - A Vákyrégen szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)
- 'El a művészességek dombjai' - A Színtársok szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)
- 'Kinek lehet eleg a Zen?' - A Billa a filibe szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)
- Kozárdi vicces - A Bilmavásári szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)
- 'Néha szereplők megritkítik' - Az Amphitryon szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)
- 'A köhögés is verszézik' - A félkörnyék szakmai beszélgetéséről (Fesztivál)

Jegykeresés

Egy előadásra: Város:
Összes színház:
☐

Programkeresés

Iddőhely:

Mi
- összes város -
- összes előadóhely -
☐

Részletek:

☐